

יצחק ויעקב ואדם הראשון ואהרן ודוד ושלמה. למה אתם יושנים? התעוררו לשכינה שנאמר בה אני ישנה בגלות, באלו שעוברים על שלש מאות ששים וחמש מצוות כחשבון ישנ"ה. שהרי חיות רעות ודבים באים לאכל את צאנו של הקדוש ברוך הוא, שנאמר בהם (יחזקאל לד) ואתן צאני צאן מרעיתי, שכעת הגיע זמן שנאמר בהם (ישעיה ט) ויאכלו את ישראל בכל פה. שהרי בכל דור ודור אתם סובלים כמה דחקים בשבילם בדרך נסתר.

ובבחי של השם יהו"ה ובכל ההיות שלו, ובכל הפנויים הקדושים והטהורים שלו, יתעוררו עמכם ששים רבוא בעלי המשנה, ששים רבוא מלאכים עליונים ותחתונים, וששים רבוא נביאים, שכלם יהיו מלמדים זכות על ישראל להצילם מן החיות הרעות הללו, שימחל להם את כל חטאייהם, ולגאל אותם ולקיים בהם מדלג על הקרים, שהם הקצים. אל תתנו דמי לו עד שיתעורר אליהם הקדוש ברוך הוא ברחמים.

קום אליהו, שאתה מדלג את העולם בארבע טיסות להמצא עם כל אחד ואחד מישראל שמקמים אות ברית מילה. בכח השם יהו"ה וכל ההיות והפנויים שלו, אל תתעכב לטל רשות מהקדוש ברוך הוא לרדת ולשמר את הצאן. ותתעטר בכל השמות של הקדוש ברוך הוא להגן בהם עליהם, ולרדת בחבור הזה לגלות בו סודות נסתרים לפני השכינה, להאיר לה בסוד התורה, שהוא כחשבון ר"ז, שבו

והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע, כזהר שבו כ"ו ר"ז כ"ה אותיות היחוד, ובו ז"ו שהוא אחד. ויקומו עמך המנורה הקדושה וששת חבריו שנשכחו בראשונה בזהר הזה, לחדש בו דברים

שכינתא דאתמר בה, (שה"ש ב) אני ישנה בגלותא באלין דעברין על שס"ה פקודין כחשבון ישנ"ה. דהא חיון בישין ודבין קא אתון למיכל עאנא דקודשא בריה הוא דאתמר בהון (יחזקאל לד לא) ואתן צאני צאן מרעיתי. דכען מטא זמנא דאתמר בהון (ישעיה ט יא) ויאכלו את ישראל בכל פה. דהא בכל דרא ודרא אתון סבלין כמה דחקין בגיניהו בארץ נסתר.

ובחילא דשם יהו"ה ובכל חיון דילה, ובכל פנויין קדישין ודכייין דילה, יתערוץ עמכון שיתין רבוא מארי מתניתין ושיתין רבוא דמלאכין עלאין ותתאין. ושיתין רבוא נביאים. למהוי פלהון אולפין זכו על ישראל, לשיזבא לון מאלין חיון בישין, למהוי מחיל להון כל חוביהון, ולמפרק לון ולקיים בהון (שה"ש ב ח) מדלג על הקרים דאנון קצים. אל תתנו דמי לו עד יערה לגביהו קודשא בריה הוא ברחמי.

קום אליהו דאנת דליג עלמא בארבע טסין לאשתפחא בכל חד וחד מישראל דמקימין אות ברית מילה. בחילא דשמא דיהו"ה וכל חיון וכנויין דילה, לא תתעכב לנטלא רשו מקודשא בריה הוא לנחתא לנטרא עאנא. ותתעטר בכל שמהן דקודשא בריה הוא לאגנא בהון עליהו, ולנחתא בהאי חבורא לגלאה ביה רזין טמירין קמי שכינתא, לאנהרא לה ברזא דאורייתא, דאיהו כחשבון ר"ז, דבה והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע, כזהר דבה כ"ו ר"ז כ"ה אתון דיחודא. ובה ז"ו דאיהו אחד.

ויקומו עמך בוצינא קדישא ושית חברוי

והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע, כזהר שבו כ"ו ר"ז כ"ה אותיות היחוד, ובו ז"ו שהוא אחד. ויקומו עמך המנורה הקדושה וששת חבריו שנשכחו בראשונה בזהר הזה, לחדש בו דברים

כְּבָרָא שׁוֹנָה, שְׁעָלֵיהֶם הַשְּׂכִינָה
מְאִירָה מִשְׁבְּעָה רְקִיעִים, וּבָהֶם
מְאִירָה מִשְׁבְּעַת אֲרָצוֹת שְׁאֵמֶר
עָלֵיהֶם דָּוָד (תהלים קטז) אֶתְהַלֵּךְ
לִפְנֵי ה' בְּאֲרָצוֹת הַחַיִּים.

(קום רבי שמעון ופתח דברים לפני השכינה. פתח
ואמר, והמשכלים יזהרו בזהר הרקיע ומצדיקי
הרבים כפוכבים לעולם ועד. והמשכלים, אלו
רבי שמעון וכו', ככתוב בדפוס בתקונים ראש דף
א.)

וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ. וְהַמְשַׁכְּלִים
לְהוֹצֵאת הָאוֹתִיּוֹת שְׁנַמְשָׁחוּ
בְּשִׁמְן, הָרָאשׁ וְהַגּוֹף וְהַשׁוּלִים
שֶׁל זְנוּבוֹת הַהָרִים יוֹשְׁבִים כְּגוֹף
כְּלִי רוּחַ. הַנֶּפֶשׁ בְּהַשְׁכַּל דְּגוּשָׁה
וּרְפוּיָה, לְפַעֲמִים כְּנֶגֶד הָרוּחַ.
הָרוּחַ, נִקְדוֹת שְׁמֵתִחֻמוֹת
בְּתַחֲמוּמֵיהֶן, לְהַחֲיוֹת הַגּוֹף
וּלְהַצְמִידוֹ עַל רִגְלָיו לְהַעֲנוֹת
בְּדַרְךָ, וְלֹא יוֹדְעִים לְלַכֵּת לְיָמִין
וּלְשִׁמְאֵל, לְפָנִים וּלְאַחֹר.

יִזְהָרוּ כְּזֶהר הַנֶּשֶׁמָה אוֹתָן
הַתְּנוּעוֹת לְלַמֵּד הַדָּרֶךְ לְיָמִין
וּלְשִׁמְאֵל וּלְלַכֵּת בְּדַרְךָ אֶמֶת שְׁלֹא
יִסְטוּ מִמֶּנָּה. כְּזֶהר הַרְקִיעַ, שֶׁהוּא
כְּמוֹ הַקַּפְאוֹן הַחֹזֵק שֶׁעַל גַּב
הַחַיּוֹת, בְּשַׁעוֹר נִסְתָּר וּלְמַטָּה
בְּסוֹד הַמְדִידָה שֶׁל הַמְּאוֹר.

וּמְצַדִּיקֵי הַרְבִּים, שֶׁהוּא אוֹתָם
הַפְּסִיקִים, תְּנוּעוֹת, שֶׁהֵם מְצַדִּיקֵי
הַרְבִּים וְלֹא לִפְלֵי. כְּפּוֹכְבִּים,
הַשְּׁבָעָה שְׁמַאֲרִים וְנוֹסְעִים
לְהוֹרוֹת בְּעוֹלָם, מֵהֶם לְיָמִין
וּמֵהֶם לְשִׁמְאֵל. זְנוּבוֹת שׁוּלֵיהֶם
כְּשׁוּלֵי קִדְרָה שְׁעוֹמְדַת עַל הָאֵשׁ
שְׁאִינָה שׁוֹרְפָתָה, וְהִיא הָאֵשׁ שֶׁל
הַסֵּנָה שְׁנֹרְאִית וְלֹא שׁוֹרְפָתָה. יֵשׁ
אֵשׁ סוֹכְלַת אֵשׁ, וְיֵשׁ אֵשׁ אוֹכְלַת
אֵשׁ. שְׁבָעָה נוֹסְעִים וְשְׁבָעָה
עוֹמְדִים. הַשְּׁמִינִי נִרְאָה כְּהֵם,
וְהַתְּשִׁיעִי מְסִיעַ אוֹתָם.

וְהַמְשַׁכְּלִים. עֶשֶׂר נִקְדוֹת
שְׁעוֹמְדוֹת לְהַנְהִיג, ה' מִיָּמִין וְה'
מִשְׁמָאל, הַדָּרֶךְ שֶׁל אֵלֶּה כְּנֶגֶד

דְּאֵתְפַנְשׁוּ בְּקִדְמִיתָא בְּהַאי זֶהר, לְחֻדְשָׁא בֵּיה
מְלִין כְּדְבַקְדְּמִיתָא דְעָלֵיהוּ שְׁכִינְתָא נְהָרָא
מִשְׁבְּעָה רְקִיעִין, וּבְהוֹן נְהָרָא מִשְׁבְּעָה אֲרָעִין
דְּאֵמֶר עָלֵיהוּ דָּוָד (תהלים קטז ט) אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי ה'
בְּאֲרָצוֹת הַחַיִּים.

(קום רבי שמעון אפתח מלין קמי שכינתא. פתח ואמר והמשכלים יזהרו
בזהר הרקיע ומצדיקי הרבים כפוכבים לעולם ועד. והמשכלים אליו רבי
שמעון וכו' ככתוב בדפוס בתקונים ריש דף א.)

וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ. וְהַמְשַׁכְּלִים לְאֶפִיקוֹ דְּאֵתוֹן
דְּאֵתְמַשְׁחוּ בְּמִשְׁחָתָא, רִישָׁא
וְגוּפָא וְשׁוּלֵי דְזַנְבֵי טוּרִיהוֹן יִתְבִי כְּגוּפָא בְּלֹא
רוּחָא. נֶפֶשׁא בְּסַכְלָתָנּוּ דְגִשָׁא וּרְפִיא, זְמַנִּין
לְקַבְּלָהּ רוּחָא. רוּחָא נִקְוֵדִי דְּאֵתְתַחֲמֵן
בְּתַחֲמוּמֵיהוֹן, לְאַחֲיָא גּוּפָא וּלְמִיקָם לִיהַ עַל
רִגְלוֹי לְאַעֲנָאָה בְּאוּרְחָא. וְלֹא יוֹדְעֵי לְמִיָּהֶן
לְיָמִינָא וּלְשִׁמְאֵלָא לְקַמָּא וּלְאַחֹרָא.

יִזְהָרוּ כְּזֶהרָא דְנִשְׁמָתָא אֲנוּן תְּנוּעֵי לְמִילָף
אוּרְחָא לְיָמִינָא וּלְשִׁמְאֵלָא, וּלְמִיָּהֶן
בְּאוּרַח קָשׁוּט דְלֹא יִסְטוּן מִנָּה. כְּזֶהר הַרְקִיעַ
דְּאִיהוּ כְּגַלְיָדָא תְּקִיפָא דְעַל גַּבֵּי חַיּוֹתָא, דְּאִיהוּ
קָאִים בְּשַׁעוּרָא סְתִים וּלְתַתָּא בְּרִזָּא דְמִשְׁחָתָא
דְּבוּצִינָא.

וּמְצַדִּיקֵי הַרְבִּים אֲנוּן פְּסוּקֵי תְּנוּעֵי דְּאֲנוּן
מְצַדִּיקֵי הַרְבִּים וְלֹא לְכֻלָּא. כְּפּוֹכְבִּים
שְׁבָעָה דְנִהְרִין וְנִטְלִין לְאַעֲנָאָה עַלְמָא, מִנְהוֹן
לְיָמִינָא וּמִנְהוֹן לְשִׁמְאֵלָא. זְנָבֵי שׁוּלֵיהוֹן
כְּשׁוּלֵי קִדְרָה דְקִימָא עַל נוּרָא דְלֹא אַכְלָא,
וְהִיא אֶשְׁא דְאַסְנָא דְאֵתְחַזִּי וְלֹא אַפְלָא. אִית
אֶשְׁא סְבִיל אֶשְׁא, וְאִית אֶשְׁא אַפְלָה אֶשְׁא.
שְׁבָעָה נְטְלֵי וְשְׁבָעָה קִימֵי. תְּמִינָאָה אֵתְחַזִּי
בְּהוּ. תְּשִׁיעָאָה נְטִיל לוּן.

וְהַמְשַׁכְּלִים. עֶשֶׂר נִקְוֵדִין דְקִימִין לְאַעֲנָאָה,
חֲמִשָּׁה מִימִינָא וְחֲמִשָּׁה מִשְׁמָאלָא

אֹרְחָא דְאֵלִין לְקַבֵּל אֵלִין. חֲמֵשׁ (דף קכד ע"ב)
 אַנוּן רַבְרַבִּין בְּהֵוּא גּוֹנָא זְעִירִין. אָ אָ אָ אָ אָ
 יְמִינָא. אָ אָ אָ אָ אָ (ג"ל בְּחִירִיק וְהֵם ה' נְקֻדּוֹת קַמְנֻנּוֹת)
 שְׂמָאֵלָא. אַתְּכֻלְלוּ אֵלִין בְּאֵלִין לְאַעֲנָאָה גּוֹפָא.
 חֲמֵשׁ מְשֻׁמָּאֵלָא נָפֶשׁ. חֲמֵשׁ מִיְמִנָא רּוּחָ.
 וְאַנוּן חֲמֵשׁ גּוֹ חֲמֵשׁ. תְּרִין טְמִירִין וְלֹא
 אַתְּגַלְיִין. שְׂרִיא לְאַעֲנָאָה נְקֻדָּה דְאַבְרָהָם אָ
 כְּלָלָא דְכֻלָּא.

הָאִי נְקֻדָּה דְאַבְרָהָם מְשִׁיף אַנוּן טְמִירִין וְכֻלִּיל
 לִוָן. בְּגִין כֹּל אַנוּן דִּלְתַתָּא עֲאֵלִין בִּיהַ.
 וְדָא נְקֻדָּה דְנְהִיר מְסִיפֵי עֲלֵמָא עַד סִיפֵי עֲלֵמָא.
 אָ רְזָא דְשְׂמָא גְלִיפָא. מְשִׁיף בּוֹצִינָא וְרָשִׁים
 נְקֻדָּה חֲשׂוּכָא בְּלֹא נְהִירוּ כְּלָל. וְדָא נְקֻדָּה
 דִּיצְחָק. אָ דָא אֶקְרִי שְׂבֵט לְגוֹ חֶסֶר לֵב. (אִיּוֹב יב
 כ)
 מְגַלְהַ עֲמֻקּוֹת מְנֵי חֲשָׁךְ. וּבְגִין כֹּף סְלִיק
 בְּשְׂמָא.

נְקֻדָּה דִּיעֻקֵּב לָא מְשַׁכַּח בִּיהַ בּוֹצִינָא אֶחִיד
 לְתִרִין סְטֵרִין, וְאִיהוּ לָא אַתְחֲזִי. אָ יוֹמָא
 תְּלִיתָאָה דִּבְרָאשִׁית כִּי טוֹב כִּי טוֹב תְּרִי זְמַנִּי,
 אִיהוּ גְנִיז דְלֹא יָדִיעַ בְּגוֹיְהוּ, בּוֹצִינָא לָא מְשִׁיף
 בִּיהַ כְּלָל. אִיהוּ טְמִיר וּגְנִיז וְלֹא אַתְחֲזִי.
 עֲרֻבוֹת אַגְנִיז בְּתִרְיָהוּ לְאַתְקַנָּא בִּיהַ סְתִים
 מְכֻלָּא. וּבְגִין דְטְמִיר וְסְתִים עֲלֵה דְלֹא
 יָדִיעַ כְּלָל כְּלֹא גְנִיז. קַרְקַע עֲרֻבוֹת אַתְחֲזִי, וְאַף
 עַל גַּב דְסְתִים אִיהוּ. אָ נְקֻדָּה דְתִלְיָא תַּחוֹת
 תְּרִין אִיהִי קַרְקַע עֲרֻבוֹת. עֲרֻבוֹת הוּא גְנִיז
 וְסְתִים דְלֹא אַתִּידִיעַ בֵּין תְּרִין לְבֵתֵר דְרַכִּיב
 בִּיהַ הֵהוּא טְמִירָא דְכֻלָּא, אֶפִּיק לִיהַ וְשְׁלִיט
 קַרְקַע עֲרֻבוֹת בְּכֻלָּא.

וְהַמְשַׁבְּלִים זִזְהֵרוּ. וְהַמְשַׁבְּלִים כְּמָה דְאַתְ אָמַר
 (מְשֻׁלִי טז כ)
 מְשַׁבְּלִיל עַל דְבַר יִמְצָא טוֹב.
 הִינְנוּ זִזְהֵרוּ כְּזֵהר הָרְקִיעַ. כְּזֵהר זֵהר זֵהרָא
 דְזֵהרִין בְּסִלְקוֹ, זֵהרָא זֵהִיר וְאַנְהִיר וְאַדְלִיק

אֵלָה. חֲמֵשׁ הֵם גְּדוּלִים בְּאוֹתוֹ
 הַגּוֹן קְטֻנִים. אָ אָ אָ אָ אָ אָ
 אָ אָ אָ אָ אָ (כ"ל בְּחִירִיק וְהֵם ה' נְקֻדּוֹת
 קַמְנֻנּוֹת) בְּשְׂמָאֵל. נְכֻלְלִים אֵלּוֹ עִם
 אֵלּוֹ לְהִנְהִיג הַגּוֹף. חֲמֵשׁ מְשֻׁמָּאֵל
 נָפֶשׁ, וְחֲמֵשׁ מִיְמִין רּוּחַ. וְהֵם
 חֲמֵשׁ בְּתוֹף חֲמֵשׁ. שְׁתֵּים נְסֻתִים
 וְלֹא גְלוּיִים, תַּחֲלַת הַהִנְהִיגָה
 הַנְּקוּדָּה שֶׁל אַבְרָהָם אָ הַכֻּלָּל שֶׁל
 הַכֹּל.

הַנְּקֻדָּה הַזֹּאת שֶׁל אַבְרָהָם מוֹשַׁכַּת
 אוֹתָם הַנְּסֻתִים וְכוֹלֶלֶת אוֹתָם,
 מְשׁוּם שֶׁכֹּל אֵלּוֹ שְׁלֵמֻטָּה נְכַנְסִים
 בָּהּ, וְזוֹ הַנְּקֻדָּה שְׂמָאִירָה מְסוּף
 הָעוֹלָם וְעַד סוּף הָעוֹלָם. אָ סוּד
 הַשָּׁם הַחֻקִּיק. מוֹשֵׁף מְאוּר וְרוּשָׁם
 נְקֻדָּה חֲשׂוּכָה בְּלִי אוֹר כְּלָל. וְזוֹ
 הַנְּקֻדָּה שֶׁל יִצְחָק. אָ זוֹ נְקֻרָאֵת
 שְׂבֵט לְתוֹף חֶסֶר לֵב. מְגַלְהַ
 עֲמֻקּוֹת מְנֵי חֲשָׁךְ. וּמְשׁוּם כֹּף
 עוֹלָה בְּשָׁם.

הַנְּקֻדָּה שֶׁל יַעֲקֹב לֹא מוֹשַׁכַּת בּוֹ
 מְאוּר אַחוּז לְשַׁנֵּי צְדָדִים, וְהוּא
 לֹא נִרְאָה. אָ יוֹם הַשְּׁלִישִׁי שֶׁל
 בְּרָאשִׁית, כִּי טוֹב כִּי טוֹב פְּעַמִּים,
 הוּא גְנִיז וְלֹא יָדוּעַ בְּתוֹכָם.
 הַמְּאוּר לֹא מוֹשֵׁף בּוֹ כְּלָל. הוּא
 טְמִיר וּגְנִיז וְלֹא נִרְאָה.

עֲרֻבוֹת גְנִיז אַחֲרֵיהֶם לְהַתְקִין בּוֹ
 אֵת הַנְּסֻתָּה מִהַכֹּל. וּמְשׁוּם שְׂטֵמִיר
 וְנִסְתָּר עֲלָיו שְׂאִינוּ יָדוּעַ כְּלָל,
 הַכֹּל גְנִיז. קַרְקַע עֲרֻבוֹת נִרְאָה,
 וְאַף עַל גַּב שֶׁהוּא נְסֻתָּה. אָ הַנְּקֻדָּה
 שְׁתַּלְוִיָּה פַּתַּח הַשָּׁנִים, הִיא קַרְקַע
 עֲרֻבוֹת. עֲרֻבוֹת, הוּא גְנִיז וְנִסְתָּר
 שְׁלֹא נוֹדָע בֵּין הַשָּׁנִים לְאַחַר
 שְׂרוּכֵב בּוֹ אוֹתוֹ הַטְּמִיר שֶׁל הַכֹּל,
 מוֹצִיא אוֹתוֹ וְשׁוֹלֵט בְּקַרְקַע
 עֲרֻבוֹת הַכֹּל.

וְהַמְשַׁבְּלִים זִזְהֵרוּ. וְהַמְשַׁבְּלִים
 כְּמוֹ שְׂנֹאֲמַר (מְשֻׁלִי טז)
 מְשַׁבְּלִיל עַל דְבַר יִמְצָא טוֹב.
 הִינְנוּ זִזְהֵרוּ כְּזֵהר הָרְקִיעַ. כְּזֵהר זֵהר זֵהרָא
 דְזֵהרִים בְּעֻלְיָהּ. הַזֵּהר זֵהִיר וְהַמְּאוּר